

GORÉ SRCA

VJERSKI TJEDNIK

GOD. IV.

ZAGREB, 11. RUVNA 1949.

BROJ 20

Ljubav Učiteljeva govor

Sv. Katerina iz Genue toliko je ljubila Boga, da je kicala: »Odsada ne smije nista više moje aro prikrovati na ovaj svijet! Ne, u njemu ne smije biti više nikakve ljubavne naklonosti prema onomu, što ljudi svijet! Kad bi bila gospodarica nad tisuću svjetova, ja bila bi potpuno svega određena, same da Bog bude savršeni gospodan moga srca!«

Svetica je potpuno upoznala, kolika je ljubav Božja prema svakomu pojedincu čovjeku i prema Uđidima uopće. I tu ljubav treba usvratiti. »Božji je tako ljubio svijet, da je predao jedinočestvenoga Šinu svoga, da nijedan, koji vjeruje u njega, ne pogine, nego da mu bude srušen vječni. (Iv. 3, 16).

Tu je Božju ljubav Isus sam poučio: »Kao što mene poznaš Ota, i ja poznajem Šinu, i život svoj poslajem za ovce svoje. (Iv. 10, 15). I doista je život svog polodie sa svake ovce. Raspet je na kriju za spasenje ljudskoga roda.

Zato je narod ljubio svoga Učitelja, koji ga je učio. Ono narino nije samo govorio o ljubavi, nego Šin je sam svajim dobročinstvima i svojom smrću zasvjedočio. U taj Njegovoj ljubavi je Šina blaga i neodoljiva snaga. Njegovi projektili, blaglići naime, što mu se je prribližio, osjetio je, da taj Učitelj raskodno diže samo dobro i plemstvo, što je poohranjeno u Njegovoj Šeni. On je sunčanom topilinom svoga Srca isplio ono, što je bilo zamazano u hladno. Snekao ono, što je bilo ukodenio i tvrdio. On je prema svima takav: **Ši vama je činio sve.**

Učitelj se nije držao samo a velikima i učenima. On privlači u sebi slabe i malodocene. Širokama i napsletne. Odabrene i zanemarene. On razgovara sa svakim srdačno i neusiljeno. Da to potvrdi, sas je govorio, da je došao da spotraži izgubljene ovce doma Izraelitova. On ljubi i djece i odrasle. I grednike i pravednike. Svi su Njemu dragi. Za sve se On očinaku brije.

Koliko je Učitelj ljubo svog narod, to pokazuju još i neobrađena budesa, koja je činio svome narodu. Svima je činio sve dobro. Svi su nadali kod ovoga bodančkog Učiteljčaka zdravljem i snagu. I bolesnici, koji su Ga u potpunim padanjima primali. I slijepi. I hromi. I klijasti. I gubavi. I duševni i tjelesni bolesnici.

Ivan Krstitelj kaže svoja dva zelenika, da pitaju Isusu: »Je li ti onaj, koji ima doči ili drugoga da čekamo? Isus im odgovori: »Idite i javite Ivanu, što čujete i vidite: Slijepi gledaju, hromo budaju, gubavi se čiste, gluhci čuju, mrtvi uslušaju, stromašnici se propovijedaju Evandelije. I blago onomu, koji se ne zabitani o meni. (Mat. 11, 3-8).

Učitelj je koliko ljubio svog narod, da je i pinkao nad njegovom neuređenom,

koja je bila neizbjedljiva posledi njegove tvrdoglavosti i nepopravljivosti. Za Jeruzalem reče: »I kad se približi, ugleda grad i zaplaće nad njim govoriti: Kad je i upoznao barem u ovaj tvoj dan, Šin je za mre tvor, ali je sad sakriveno od očiju tvojih! Jer će doći dan na tebe, i okrećiće te i neprirječi tvoji okopopom, i opkoliti će te i pritresuti da te od svuda, i o semjulu će lupti tobom i djecem tvojim, koja su u tebi, i ne ostaviti u tebi kamen na kamenu, jer nisi upoznao vremena pobodenja svogog (Luka 19, 40-44).

Učitelj ljubi svoj narod tako, da i piše s njim, kad je u lošosti. Lijepi je dokao temu smrti i uskrštenje Lazarovo. I uspijeli da grob Lazarov. I skad vidje njegovu sestru Mariju, gdje piše on i grje piše Židovi, koji je onome dodeće, bio je u duši duboko potresen, suruža se... I proplaka Isus. Tada su Židovi govorili: Gile, kako je ga ljubio (Cv. 11, 31-34). I potom uskršni Lazar.

Ovaj događaj i Lazarom počinje sva svjetla pravo ljubavi Isusove prema bliznjemu. Tu su se ispunjavajući: »Po-

kaša se dobro i čovjekobiljevi Bog, Šina. On je sunčanom topilinom svoga Srca isplio ono, što je bilo zamazano u hladno. Snekao ono, što je bilo ukodenio i tvrdio. On je prema svima takav: **Ši vama je činio sve.**

Misnik pjeva Predalovic, kojim sve čano zahvaljuje Bogu na daru. Na čemu da zahvaljujemo Gospodinu? Na daru neizmjernome vrijednosti. Bog nam je darovao svog vlastitog prebjeljenog Šina, Isusa Krista, da bude žrtva za nasu spasenje. Bog je kusao praca Abrahama. Trajlo je odi njega, neka mu žrtvuje jedinica sin Izaka. U duši Abrahama zametnula se strahovita borba: borila se prirodna očiskna ljubav prema rodomenom, jedinom sinu, i to sinu, u kojem su se imala ispuniti ona velika obećanja Božja, te Ambrahamska vjera, poslušnost i ljubav prema Bogu. Abraham nije ovu kušnju htio da otkrije majči Izakovoj. Znao je, da materinsko serce ne bi moglo to podnijeti. Kako je svršala ta orijaška borba? Abraham je divnom, nadnaravnom snagom nadvladao prirodnu očisku ljubav prema svojemu sinu. Evo ga!

sve (Dj. 10, 38). — »Jer ste okusili, da ste blag (Bohar) Gospodine (1 Pet. 2, 3).

Osim toga je Učitelj svoga sebe žrtvovanja za svoj narod: »Dobri pastir daje život svog za ovce. (Iv. 10, 11). — »Šin čovječil nije došao, da Njemu sluši, nego da On sluši i da život svog dade u otkup za mnoge. (Mat. 20, 28).

Učiteljeva je ljubav lakava, kakova opisuje sv. Pavlo: »Ne traži svoje, ne razdražuje se, ne misli o sinu; ne raduje se nepravilu, a raduje se istini, sve podnosi, sve vjeruje, »vse su nade, sve tripli. Ljubav nikad ne prestaje. (1. Kor. 13, 5-7).

Zato je ljubav Učiteljeva sve uva NJ privesala. Zbeg Njegove ljubavi svu ga slušaju. Svi su bili sa NJim. I dolsta je On jedini Učitelj u povijesti svijeta, koga vodi samo ljubav prema svom učenicima. I to ljubav prema onome, što je najdržajenije u čovjeka, a to je njegova duša i njezin spaseњe. A da nije se zanemarjive ni ne zapostavljaju ni remalačko dobro svojih slijedbenika.

In ustiju Isusovih je govorila božanska ljubav. Zato je božanskim venom rješio Šinu ap svoga služitelja, a veće ih je nasmijao: »Neki dobro i lijepo! i danas. —

SV. MISA ZAHVALJIVANJE BOGU

Već je trgnuo ubođiti noć, da usmrti sinu i žrtvuje ga Bogu. Lijepo je taj prizor prikazao umjetnik na krtevniku Sv. Križa u zagrebačkoj katedrali. Bog je za toliku poslušnost poštio i Abrahama i u Izaku. Zadovoljio se štrvom ovna. Otac nebeski, kad nam se smilovao i odludio spasiti i to žrtvom Šina avoga Isusa Krista, nije poštio svog ljubitelja Šina. Oče, ako je moguće, neka me mimođe, kaže muke! — vrube je molio Šina na Maslinskom vrtu. Nuotac nebeski je tražio, da Šinu pode u gorku muku i smrt. Razumijemo riječi sv. Evandelija: »Bog je tako ljubio svijet, da je dao Šinu svoga, da nitko, tko u nj vjeruje, ne propadne, nego da ima život vječni. Evo, imamo razloga, da Bogu zahvaljujemo i to bez prestanta, a da ne spominjemo ostalih nebrojenih njegovih dobročinstava.

KOJE NAM MILOSTI DAJE SV. PRIČEST

1. Sv. Pričest nas sjedinjuje najčišće s Isusom: »Tko jede moje Tijelo i pija moju Krv, ostaje u Meni i Ja u njemu. (Ivan 6, 57).

2. Umožava nam mitost posvećujući.

3. Ostranjuje sre akilonosti i jača našu ljubav k Bogu: »Dodatak k meni sv. koji ste umorni i opterećeni, i ja će Vas okrisiti. (Mat. 11, 28).

4. Čisti nas od lakinih grijeha, štiti nas od smrtnih grijeha i briše kazne za grijehu.

5. Jasničivo nam je na uskršnje i vječno bladbenstvo: »Tko jede moje Tijelo i pija moju Krv, ima život vječni, i ja ču ga ukrisiti u dan sudnja. (Ivan 6, 58).

»Kako se mi stanevi Tvoji, Gospode nad vojskama! Cesne i gine duša moja na dvorovima Gospodnjima. (Ps. 83, 1, 2)

Iz Ulaza danasne sv. Mise.

Dnevno ispitivanje savjesti

Kako je dnevno ispitivanje savjesti potrebno, govore nam o tom iščeva svedaco i razlozi učiti je rasuma. Sv. Bartolomej kaže: »Cini prdu i da godine svaki tjelesni i duševni rad, svaki će se latiti da pred sudackom stolicom avuće duše podiži ponimo rukom svoje za vrijest, prije nego legne na počinak. Sv. Efrem daje opomenu: »Svaku vođe i svaku jutro pogledaj točno, kako stoje poslovli svoje duše. Naveče stupi u sobu svojega srca, da sam sebe ispitam, i reci: Jesam li danas u čemu avoga Boga uvrijedio? Jesam li govorio taprane riječi? Jesam li sagradio nepoštovanjem ili zanemarivanjem? Jesam li kogu od bližnjih uvrijedio? Jesam li ogovorom škodio čijemu dobrom glasu? — A čim svane jutro-udi u svoju nutritriju ponovno i postavi sebit pitanje: Kako je ova noć za mene proučila? Jesam li tokom noći poludio kakav dobitak za dušu? Jesu li se nudile mome duhu tjelesne i nedovoljene misli, koje su bile ugodne, pa sam se u njima zadizavao?«

Xao što posudnik imanja često novo svoga upravitelja na obraćen, da sazna, što je u upravljanju dobro, a što su uvuklo zla, tako moramo i mi činiti i dogadajima naše duše. U tisaklesnju svijetu, koga mi svil u sebi nosimo, razumna je duša gospodar kuće, koji ima sjetjila i duševne snage za sluge. Svaki dokide dan mora duša svoje podnijene ponosnike, znaći pred svaku sudacku stolicu sa opravdavanjem: razum, da dogovara redi hotiměnimi misli; da li su bili ispravni, obole, nemoralni, su-mišljaju, nepriznaju, nečiste, da li su svojevoljno i iz nehaja dozvoljeno. Postavat će na red volju radi njihovih različitih pokreta i nagruđa, da se oni bili nesavršeni, grijehi. Postavat će da oni radi radonimali, nebednosti, razundanti i stramotni pogledi; jerka radi utvrdjivih, uzbuđljivih nepristojnih, beavorišnih riječi, ogovora i kleverte, fra tako ponogni ispitivanja mora duša da sve popravi iskrenim pokajanjem i ozbiljnom odlukom. Tko na taj način dnevno istražuje svoje misli, riječi i djela, brzo će sigurno napredovati na putu savršenosti. Iz toga razloga nuka sv. Hirozom, da ispitujemo savjest nešamno svaki dan, nego i ozbiljno, točno i pomalo, a onima, koji se otinaju toj vježbi, veli sv. Grigor: »Tko zanemaruje da svoj život ozbiljno ispituje, što je učinio, rekao kroz ponisal, taj hoda u neznavljaju samoga sebe, jer ne zna, kako je s njime.

No sveti nam nijesu samo svojim riječima i svojim naukom prepričali ispitivanje savjesti, nego i svojim vlastitim primjerom. Jedva čemo naći kojega sveca, koji se nije postoli u tim sredstvom, da napreduje u kreposti i svetlosti. Sv. Ignacije Lojolaci nije bio zadovoljan s dvokratnim dnevnim ispitivanjem savjesti, nego se svak i razmisljavao o svojim mislima, riječima i djelima u tom kratkom vremenu. Počinjan je se tada na manju pogrečku i ojačao se novom odlukom, da će allje-deći sat bolje provesti. Netko, tko ga je bolje poznavao, rekao je, da je život togog redovnika bio neprestano ispitivanje savjesti. Svetac sam nije mogao pojmiti, kako bi netko mogao težiti na savršenostu, a da stalno ne bđe nad svojim vlastitim srcem i da sve njegove pokrete načinjuju, da ne ispituju. Kad je par sati pre mirakla, treću nedjelju po petru, ušao ga, kolike se posudice našao da ovoga časa sabrova i ispituju. Pater je odgovorio: »Sedam puta od jutros. Svetac sam reče: »Sedam putova O kako možde!

Uzvišenje Sv. Križa

Dva puta u crkvenoj godini slavimo sv. Križ, na kemu je nad Hrastitelj etihički utrijet. Jedanput je to u svibnju pod imenom »Uzvišenje sv. Križa«, a drugi put u rujnu pod imenom »Uzvišenje sv. Križa«.

Tako Crkva posvećuje osoblju punjnu onom blagodovljenjem drvu, na kom je visio nači Otkupitelj. A s druge strane hoće da nam podsjeti na vlastni križević, odnosno trpljenja u kudromu života.

Naslike o križu i trpljenju čini se svjetlu kao losost. A ipak u tome reči hodočasniku, koji je uzvaničio: sve mudrosti mudrača.

Križ je simbol ljudstva života na zemlji. Križ je naime jedno duple drvo, koje je izdjele od semije prema nebu, preklesano neskorisno papršćem krasom drvezom. To je slika ljudske volje, koja teđi gore vinova, ali ujedno želi dobro dobro dobro.

Ljudska volja često treće da uledi u svojim činima na stresu i raduštu, za vlastinu i voličanjem i indigine se u svem nadeći i do samoga neba. A onda dolazi Premašnost Božja i napravlji križ preko loga i. J. poreklu nade češće i umijeće maličeve. Nade velike i žive dežele svakog prežijevi i nastane križ u našem životu.

Ovajči smije, a Bog određuje drukčije nego je čovjek zamislio. Tada osvame nemilosrdni križ. I čovjek mora život poći putom nemilosrdnosti i padnih boli. Putem križa. I onda postaje Križ slijedni ljudski život.

Cesto se ljudi bolesno pitaju, šemu kršćevi ovoga života. Riječ križ rasuđuje samo pravi, praktični i ponajviše ljudskim. Tako koli nije shvatio, da su ljudska patevi uvijek patevi križa, taj se buni i diže proti križu. Usmjerava se nad križanjem svoje volje. I židovi i pogani su se nekada svrgnuli nad riječju i smalem su v. Križ.

Obični, prirođeni čovjek ne će da se počekne Volji Božjoj ni uši andeli ni prvi ljudi u svojoj umijećnosti i oboljenosti. Osjećajući su u sebi mlađest i smagu, da se ondignu više, nego im je Bog udjedio. Ali Bog nije tako u njima progodio.

Bog je poput. On provodi svijet kroz Volju. Zato ne često istro sakobrane Volja Božja se uvoljni ljudskom. A čovjek se gubi u mrmnjaju, opaćenama i preklapanju, a da spaku ne može pregrinjeti trodu u gotu kvalitet. Tko dokle želi, da odbaci Križ Križevac, taj budi »svjedan i epirederen, naseđen da molzi da svoj križ nosi i usmjeri i ustvario.«

Blago osvamu, koji svoj križ nosi usmjerio u Volju Božiju. On snade da Volja Božja ne križa našu volju i njoj ne protivi siljepu, misačivu ni u slobodu. Bog je uvijek dobar. Bog utrijek bradi uno, što je na nas najbolje. Bog uči da svaki dalje, negoli mi. U to mi moramo vjerovati. U tem moramo tražiti svijetu i smagu.

Nem modrosti ljudska životu sastoji se u tom, da se pokoravamo Volji Božjoj i njoj ne predamo. Tu je mučnost i naš Spasitelj prakticirao. Njegova je naime shrama i crne blode, da vrši Volju Onoga, koji Ga je poslao. Tuđu je sam izjavljivao. On nije nikada bio veći, negoli onda, onaj čas, kad je usred tješkobitnog mroka i grozne smrti molio: »Oče! moja, nego Tvoja, ne vriš Volje!«

Nemo u našem životu nijedne druge veće modrosti, negoli je modrost Krista. Nema nijedne druge uzvišenje veštice, negoli je nastjeđovanje Krista na kraljevskom putu Kriza. Nemo nijedna drugoga oklanjanja naših životnih tereta, negoli predavanje u Volju Božiju.

Moći Kristov stoji uvijek pred nama učenjem očima. Mi ga susrećemo ponosno. Zato neki bude manjrost križa neki također pred nama i malim dočekom očima, jer baš tu modrost većmo trebamo. Aku tu modrost prihvativimo, tada će se ona pokazati osim, što I jest, t. j. smagan Božjom.

Neka nam u tom prednjači sveći Božiji. Sv. Terezija je primada sve te žrtve i križeva, bili unutarali bili vanjski, s poštovanjem, sa estavanom i u ljubavlju. Smatrala je je osiguricom za ljubav, kojom je ljubi njezin Bog.

STVARANJE SVIJETA

. Veliki lječnik

Boga zovemo stvoriteljem sveta i zemlje, jer je On stvorio cijeli svijet, i zemlju i sve, što je na svijetu.

Sveto Pismo opisuje stvaranje svijeta ovako: »U početku stvoril Bog nebo i zemlju. Nebo je nevidljivo, duhovito svijet. Andeli i mjesto, gdje će Andeli boraviti. Zemlja je bila kao, silintar bez oblika, iz koje će se posmiješala danica kasnu od Boga, razviti da-ninažna zemlja. Bog je dašće najveće stvorio potčelu u središtu svijet. Knjigovo stanje zemlje opisuje Sveto Pismo:

»A zemlja bijesje pusta i prazna i tama bijesje nad bedarnom i Duh Božji lebdade nad vodama.«

I reče Bog: »Neka bude svijetost! I bi svijetost. I razstavi svijetost od tame, i mračna svijetlost dan, a tamna noć. I bi veče i jutro, dan prvi.«

I reče Bog: »Neka bude svod posred voda i neka rastavlja vode od voda. I voda naziva Bog nebom.« I to je drugi dan stvaranja.

»Po tom reče Bog: »Neka se sabere voda, što je pod nehom, na jednom mjestu i neka se pokaze suno! I bi tako. I sočno mraza. Bog zemlju, a stvarala vodena mraza mraza. I reče: »Neka pušti semiju u sebe travu zejera, koja nosi sjeme, i rodno drvo, koje ruđa rad po vrsti svojoj.« To je treći dan.

»Opet reče Bog: »Neka budu svijetna voda svedu nebeskom, da dijeli dan i noć, da budu snaci vremena i danima i godinama. I neka svijetna na svedu nebeskom i obasijavaju zemlju. Tadi je nastalo sunce koje vlađa danom, i mjesec i vješterske, koje rasvijeljuju noć. Ovo bi bilo životni dan.«

»Opet reče Bog: »Neka izvedu vode životinje, što gmažu i što lete iznad zemlje, pod svodom nebeskim.« Tako je

tu nastalo raznovrsne životinje, što živju u vodi, i ptice, što se življuju dan i noć. Što djeva.

»Postom reče Bog: »Malo, davde ne-maju živa žbka po sveti njihovoj, stvaru i gmazevu, i svijeri zemljulje po vrstama njihovim. I bi takol! I reče: »Načinimo čovjeka na alkiju i priliku apsu, da upravlja ribama moriskim i plicama nebeskim i zvjerima i svom zemljom i svima, što gmize, što se milje po zemlji. I stvari Bog čovjeka na alkiju i priliku svoju, muklo i žensko.«

Mukkarac dobi ime Adam, a žena dobi ime Eva. »I pogleda Bog sve, i stori je stvorio, i bijede veoma dobro.« (I Moje 2, 1-8). »Sve se uzo žbli-šti dan.«

Tako se dovrši nebo i zemlja i sav ukrasniči, i ovlasti Bog učinio dan djevojku, ženu, matku, i poslao sedam do svih djebla, koja ubici. I hla-gotvori sedmi dan i posveti ga (I Moje 2, 1-3). Den počinika je dan Gosподnjeg u Njedžetu.

Poznamak svijeta i poznamak čovjeka na stupcu — to su tako vaska patnja, da moraju zanimati svakoga misljenoga čovjeka. Sveto Pismo ne opisuje potencije mračin, jer je Bog iz prethodne pomoći sada danici jesou, razvijevam, jer mu nije zadado, da naučio predodi postajanje svijeta i raznih vrsta bita u njemu. Sveto Pismo nema zadado pouzdanje ljudi u prirodnoznanstvu, pa zato govori o prizori prema nebeskom i obasijavaju zemlju. Tadi je hla-gotvori kod opisivanja stvaranja svijeta objavljiv vješterske Istine; da je Bog stvorio sve; da je stvorio sve u poteku vremena; da je sve, što je stvorio, bilo dobro, i da samo treba Boga poslatiti, ljubiti i Njegove zapovijedi točno i sa-vjesno izvršavati.

— Bitst! — govori Isusu životom gmažu i zemlji i on osmisljuje: »Oču gospodini, do getišca pošalj vlasti dojefnik i domoci utjehu, život i osmisljavanje. Svi razvili dopire do Njegova srca, i sve nevolje, na koju se nitko ne obzire. On smrtri. I danas nam govori Isus: — Bitst! — kada su veste uši zatvorene i kada su naša usta zatvorene. Njene vješterice su male, tijelo mrtvo, mi ne smijemo biti kršćani samo po imenu, nego i po čistu sadržaju svoga života, po svojim načelima i postupcima. Kristovi učenici i ve prema zakonu Njegove ljubavi, oni se poštaju po vjernosti svome. Učitelj. Zato je Isus poziv gluhom i njezinoj životinji, postavio nju u vlasti, postavio ih u vlasti deseci godina prema Njegovom i njezinoj životinji, postavio ih u vlasti deseti dan i posveti ga (I Moje 2, 1-3). Den počinika je dan Gospodnjeg u Njedžetu.

Poznamak svijeta i poznamak čovjeka na stupcu — to su tako vaska patnja, da moraju zanimati svakoga misljenoga čovjeka. Sveto Pismo ne opisuje potencije mračin, jer je Bog iz prethodne pomoći sada danici jesou, razvijevam, jer mu nije zadado, da naučio predodi postajanje svijeta i raznih vrsta bita u njemu. Sveto Pismo nema zadado pouzdanje ljudi u prirodnoznanstvu, pa zato govori o prizori prema nebeskom i obasijavaju zemlju. Tadi je hla-gotvori kod opisivanja stvaranja svijeta objavljiv vješterske Istine; da je Bog stvorio sve; da je sve, što je stvorio, bilo dobro, i da samo treba Boga poslatiti, ljubiti i Njegove zapovijedi točno i sa-vjesno izvršavati.

Postotak svijeta i poznamak čovjeka na stupcu — to su tako vaska patnja, da moraju zanimati svakoga misljenoga čovjeka. Sveto Pismo ne opisuje potencije mračin, jer je Bog iz prethodne pomoći sada danici jesou, razvijevam, jer mu nije zadado, da naučio predodi postajanje svijeta i raznih vrsta bita u njemu. Sveto Pismo nema zadado pouzdanje ljudi u prirodnoznanstvu, pa zato govori o prizori prema nebeskom i obasijavaju zemlju. Tadi je hla-gotvori kod opisivanja stvaranja svijeta objavljiv vješterske Istine; da je Bog stvorio sve; da je sve, što je stvorio, bilo dobro, i da samo treba Boga poslatiti, ljubiti i Njegove zapovijedi točno i sa-vjesno izvršavati.

— AMERIČKOŠKA TEKSTANTINA U BAZILICI SV. PETRA U RIMU. — Preje pravog godina započela su arhitektoničke radnje u bazilici sv. Petra. U prvi mali dio je za tim, da se prondje mjesto za arhitektoničku sarokapu pape Pija XI. Poslovni sarokapko pape Pija XI. Mješavina je načinjenje sa ostvarenjem i izlaganje se je nastavilo s omiljenom radnjom, da se pronađe još više dokazanja potpuno tradiciju, da je bazilika sv. Petru sagradjena na gradištu apostolskega gravaka, prega Pape sv. Petru. Posljedna podelica, koju su do radi prizadi javnosti, sigurno je ustanovljeno, da je stari Konstantinova bazilika, na kojoj su sada mešani i radnici budućih bazilika sv. Petru, bila postavljena na jednom groblju. Pronadion su mnogi pogrebni grobovi, pak i bogati mauzoleji. Interesantno je, da je prenesen i jedan mali kraljevski mauzolej. Iz drevnog vještice. To pokazuje, da su se kraljani, osnivači u katakombarama pokapali, i u javnim grobovima.

Ustanovljeno je među ostalim i to, da je građenju prethodile bazilike trebalo sjeć vlastenim brezatretom. Štide, da se očuo tehničke strane prethodnoga zapreka smještaju bazilike na mjestu, na kojem se ona nalazi. S druge strane znamo i to, da su poglavima njihova grotelja bila posvećena mjestu, u koju se nije smjelo dirati. Samo najveći arhitekt, u državnom i vjerskom pogledu, kao što je bio car, mogao je donijeti odluku, da se na pogrebom groblju podigne kraljevski hram. Uginući u obzir tehničke potrebe, ovo je bio prigodno mjesto, da se bazilika sv. Petru podigne na onu mjestu, na kojem se nalazi, a još više radiće u obzir, da je car Konstantin morske zaloge i predstaviti sv. Petru.

— Njene Zejljke nije mogao spomenuti. Gotovo nehotice zapatio je sam sebe: »Sto je nad mješkom moja životna? Svetlost ili obala — svijet?« — Nije odgovorio. Njije, znao, da se misli. Ostjetio je tek, da se u njegovoj duši nešto pokrenulo.

Molde je njegova životu kremlj u novi tok?...

MISSIO APOSTOLISCHI SRDICA

Gospodine, sveti mi otvorid svoga mira da donosi:

ljubav, da je mržnja, oproštenje, gdje je vrijedan, jedinstvo, gdje je redoga,

istina, gdje je zabluda, nadu, gdje je očaj,

radios, gdje je žalost, svjedoč, gdje je tama,

pomen, gdje je bijednost.

Isuse, nauči me vještinešnosti, da ti slasim tako, daš mi zastupljiv, da dajem bez proračunavanja, da bojujem i ne osmam, da nadire, da radim nešto odvođivo, da učim, da dobrobiti njujem Twoju svetu volju. Amen.

at

Kako je Savija kada budu juvenci predajući sv. predacu o arhitektoničkoj

prakticu u Bazilici sv. Petru. Njene

prakticu dajući se gospodare. Petru

još jače osvijetljena i dokazana.

24. Zlatno doba čovječanstva

Iz meteza sadašnjice naše se mišljenu tamo gore u doba, kada se prvi krovio probudio na život na svećenici da Bog Stvoritelja. Pokušajno objasnili, kakvu je ulogu i kakvu sudbinu Bog na početku zamislio o čovječju u svjetskom nacrtu.

Ali kad mi govorimo o stvaranju prvega čovjeka, mi se ne izražavamo točno; točnije bismo morali govoriti o stvaranju običajne prvih ljudi. Jer Bog je stvorio čovjeka »kao muža i ženu« (I Moja, 1, 27). Pustio je na Adama duboki san, uzeo od njegovih rebara i napunio ga mensem. Iz reba sačinil Bog ženu i doveđe je k Adamu. I reče Adam: To je kost moje kosti i meso od mojeg mesa. Ona će se zvati mužica, jer je uzeđa od muža (I Moja, 2, 21-23).

Sve, što Bog čini, bogato je smislom, pa i ako nam se na prvi pogled čini čudnim. Neka nam kaže muž, kojemu je Bog dozvolio da duboko pogleda u Njegove misli, zašto je žena stvorena od reba muževljeva. Taj je muž naime učen sv. Toma Akvinski. Bog je htio da evi ljudi bez fautezku vuku svoje tjelesno podrijetlo od Adama, i da tako Adam bude pratio cijelog roda ljudskega.

Drugo, Bog nas je htio poučiti da muž i žena kao bračni drugo imaju živjeti zajedno u takovoj slozi i vjernosti, kao da bi bili jedno tijelo i jedna duša.

Treće: Bog nije Eva učinio iz bilo kojega sastavnoga dijela glave, nego iz reba Adomova: žena ne smije gospodarići mužu, nego mu biti podložna, t. j. slusati ka u svemu, što je pravilo po Steno; ali je nju učinio niž od noge Adomove: Adam ne smije s njom postupati kao s ropkinjom. Žena ne smije biti ni gospodarka ni službenika muža: osa mu ima biti životna drugarica; žene ne druge vrijednosti nego čovjek, ali se manje vrijedna. Daško ona nije nikakav predmet obožavanja.

K tome pribrojai i četvrti razlog, koji navodi sv. Augustin: kao što je Eva provalila u boku Adomova, dok je spavao, tako je imala i Crkva proticetz u boku netočkoga Adama ljuštu Krista — kada mu je siljak kopiju iznudio dva rebara prodrio kroz u Sreć i otvorio ga.

Eva je iskusila Božju ljubav i bila slika i prilika Božju u istoj mjeri kao i Adam; primila je besmrtnu dušu kao i Adam; bila je Božje djeće po posvećujuću milosti kao i Adam. Kao što vrijedi o Adumu tako isto vrijedi i o Eva riječ Psalmalja, da je sam malo niže od andela. Povrh toga podijeljio im je Bog s milišu posvećujućim još posebne darove kao za njihov rođendan, bistrinu razuma, koja nadilazi narav, tako da su mogli baciti pogled u budućnost i u nadnarav, i njihov sud nije bio podložen mnogostrukim varkama i posmetnjama, od kojih mi tako feste tripli. Zatim jakost volje, koja nije ništa smršala za mnogosruke zapreke i smrte, koje naše bitjenje silom tjeraju na krijeve puteve. Oni nisu ništa znali o rascjepu u duši, koji nisu činili da kukamo: »Sad nam je mir u srcu kao u crkvi, a sad se u nama pleni kao sok u lozi. Pored svega toga Adam i Eva imali su uživati radosti raja, od kojih je bila najveća smijeti družiti se s Bogom kao što dijete drži sa svojim ocem. Sv. Augustin opisuje, u svom djelu »De civitate Dei« (14, 28) život prvoga čovjeka i odusevlenjem riječima: »Eva bila je hrana, spremna da je ona ogladni; pleć, da ne ozduši, stablo života, da ga starosi ne istroši. Nikakve pokvare nije bilo u njegovu tijelu niti je ona prouzrokovala u njegovu tijelu i duši kakav težina. Iznutra mu se nije trebalo bojati nikakove bolesti niti izvana boli. Dapaće je njegovoj tijelu cvjetalo nađivšim zdravljenjem; u njegovoj je duši bio potpuni mir i veselje... Tijelo i duša stajahu u najrednijem skladu... Zivio je kroz stvaran dobar od dobroga, jer se je u Bogu radovao.«

To je bilo zlatno doba rada ljudskoga. To je zlatno doba nije imalo nikada vršiti: ni za Adama ni za Evu ni za

Iz katoličkog svijeta

EVANDELJE JE ZADNJA NADA NASEGA VREMENA. — U pariškoj katedrali Notre Dame držao je ovogodišnje korizmene propovijedi poznati francuski propovjednik o. Riquet. U svom ovogodišnjem propovijednjem je obradivao i tumacič vječne istine obzirno na najnoviju inanstansku izražavanja i otkrića. Glavna misao njegovih propovijedija je bila: U koliko se svjet ne će držati Kristove nauke o bračkoj ljubavi među pojedincima i narodima, u koliko svjet буде prezirao Kristovu nauku o dužnosti ljubavi prema prijatelju i prema neprijatelju, rezultati znanstvenih izražavanja sami sebi voda nas na put strahovite katastrofe. Treba se spomenuti samo riječatom: Ispunjavanje evandeoskog zakona je zaista zadnja nadba našeg vremena!

ZVJEZDNE POMOĆNICE U APOSTOLA.

TU CRKVENE HISTERIJE. — 1945. god. osnovan je u Beču Institut za odgoj svjetovnih pomoćnica po župama. U institut se primaju djevojke, koje su svršile veliku matricu i koje se žele posvetiti apostolatu po župama. Utječen trazi u tomu životu i obuhvaća sve bogoslovne predmete. Kandidatkinje počnu ispit u obvezju se, da će barem tri godine djelovati na apostolatu po župama, kaо vješterske pomoćnice.

ARHITEKT BAZILIKE SV. PETRA U RIMU.

Giovanni Niedosi, izdaje je službeno saopštenje u kojem je kažneno, nakon 10-godišnjeg upornog izražavanja, utvrđeno, da je većinastne na baziliku podignuta zalista na mjestu, gdje je bio grob sv. Petra. Prevod je bio tu Neronov cirkus, a sada je mučniški iskopavanjem ispod same bazilike, ustanovljeno, da je tio bazilike konjan Konstantinova edikta o slobodi kršćanstva stvoreno tako, da su na to mjesto dovozili temuži sa Vatikanom, jednoga od sedam brentijkaka, na kojim je naigraden Rim. Tu je očito utvrdjeno, baš zato, da bazilika bude bila na posvećenom mjestu, gdje je bio posvećan prvak apostola. Poznato je, da je bazilika, koja je pravstvo bila sagradena u tom mjestu, unistena požarom. I da su tek u XV.-XVI. stoljeću Bramante i Michelangelo sagradili na istom mjestu današnju veličanstvenu crkvu u Petru.

34. KONGRES KATOLIČKIH BOLNICA održan je u St. Louisu u Središnjem Državama, baš koljen su bili prisutni delegati u USA i Kanade. U svemu njih oko 3000.

MOLITVENA KNJIŽICA ZA ESKIME

u trećem izdanju — Tokom djelovanja prvog apostola Eskima O. Lionea Ducharmeha eskimska literatura — ako je moguće uopće o njoj govoriti — bila je obogaćena s nekoliko delata. Nadrijeđe O. Ducharme preveo na jezik Eskima Evangeli. Grada je izdao za njegu prvi molitveni knjižicu koja je izdala sa 20 primjeraka, pisana rukom na tankom papiru. Sadržavala je molitve pjesme liturgijske himne. Tri godine kasnije je ova molitvena knjižica opet izšla napisana na pišćalu malim. Konacna je bila molitvena knjižica za Eskime izdala u trećem izdanju i tiskana je u tiskarni Njenežno. Je treće izdanje izdalo u 1000 primjeraka. Knjižica ima 136 stranica.

MOLITVE NA OTOKU FLORES.

Otok Flores prima Evandjele od mislonaara Družbe Božje Riječi. Tamo je 400.000 katolika. Nedavno je posjetio otok nadbiskup Jangé d'Ardoge, apostolski delegat u Indoneziji, rodom Belgijskog, koji je sam dugogodišnji i laskav misjonar. Vjernici, da ga vide i da ga mogu pozdraviti zajednički su slazili sa svim goru. Dugo su išli pješice, da prime od njega blagoslov. Apostolski je delegat posjetio sjemeniste, koje

njihove potomke. Jer k darovima Ibjuznoga Stvoritelja spadala je i besmrtnost (Mudr. 2, 23). Poslije života, puna uživanja u raju zemaljskom, imao je čovjek, a da ne kuša smrt, biti prenesen u nebeski raj. Tako je nezrecivo dobr Bog bio naumio a čovjekom.

Prvi dio članka je ukriven, ali ukriven je u skladu s originalnim tekstom.

ima 38 bogoslova i malo sjemeniste sa 125 daka. Misija ima dosada 13 urođenickih svećenika. Kada je apostolski delegat putovao, svuda su mu podigli slavoluke. Na mnogim mjestima pokazivali su mu i svoje narodne plesove. Na jednom mjestu urođenici su se s njima veoma arđačno oprostili. Kazali su: »Nikad ne čemo na vas zaoboraviti i pripovijedit ćemo o vama i našim unucima.«

VJERSKA PRIKAZANJA U SVAKOJ CARSKOJ. — U svakegarskom kantonu Valais-u (Vale) leži među visokim brdima malo selo Raronje, koje broji 700 stanovnika. U ovom se selu svake godine prikazuju vjerska prikazanja, koje izvodi 100 glumaca pod vodstvom i rediteljem braće Salzgeber. Ove godine se u Raronje-u daje prikazanje o sudnjem danu.

BORAC ZA CRNAČKA PRAVA.

Proleće godine je umro u Južnom Africu poznati misionar Bernhard Husa, koji je cijeli svijet proveo u radu medju južno-afričkim Bantu-crncima. Huss je došao medju ovaj narod u doba, kada je izražavanje crnake radne snage islo svome vrhuncu i kada je glas na njihovom ravnopravnosti i za poštivanje njihovog ljudskog dostojanstva ispli obvezuju se, da će barem tri godine djelovati na apostolatu po župama, kaо vješterske pomoćnice.

OSAMSTOGODIŠNICA KATEDRALSKE OSAMSTOGODIŠNICE.

— Godine 1147. obavio je papa Eugenije II posvetu veličanstvene katedrale u Chalons-sur-Marne (Salon sur Marne) u Francusku. Uz Sv. Oca ovog posveti je prisutstvovao u 18 kardinala. Godine 1947. navršilo se je 800 godina od ovog posvete. Međutim, propovjedačka vjeduta bude bila posvećena, da je bilo početno grob sv. Ivana od Krka. Uz katedralu bila je i crkva svetog ravnopravnog slijednika, kada je odmah posvetio radu na zaštiti osovnih ljudskih prava južno-afrički crnaci. U tomu radu su kroz skoro pola stoljeća uspije sveritčiti tamo crnaci organizacija, koje su uspravno vodile borbu protiv kolonizatora i izrabljivačke politike bijelaca. Velika organizacija »Južnoafrički savez crnaca« djele je ovoga katoličkog misionara. Južno-afrički crnaci osjećaju gubitak ovog velikog bora za njihova ljudska prava osobito sada, kada je u Južnom Africu došla na vlast stranika, koja strasno propovijeda rasnu diskriminaciju (rasizam).

OSAMSTOGODIŠNICA KATEDRALSKE OSAMSTOGODIŠNICE.

— Godine 1147. obavio je papa Eugenije II posvetu veličanstvene katedrale u Chalons-sur-Marne (Salon sur Marne) u Francusku. Uz Sv. Oca ovog posveti je prisutstvovao u 18 kardinala. Godine 1947. navršilo se je 800 godina od ovog posvete. Međutim, propovjedačka vjeduta bude bila posvećena, da je bilo početno grob sv. Ivana od Krka. Uz katedralu bila je i crkva svetog ravnopravnog slijednika, kada je odmah posvetili radu na zaštiti osovnih ljudskih prava.

KONGREGACIJA SESTARA SV. CIRILA I METODA.

Tu je kongregacija osnovana blagopojno olomučki nadbiskup Dr. Leopold Prečan Osuntak te kongregacije odobrila je Sveti Stolica dekretom od 17. kolovoza g. 1927. Prvu misiju otvorio je sam olomučki metropolit dne 8. rujna t. j., na blagdan Rođenja Marijine g. 1928. Srvice je novoj kongregaciji uzgoj djevojačke mladosti, te podupiranje djela kršćanske ljubavi na sjednjene raskolski Slavena s katoličkom Crkvom. Kongregacija osnova škole za djevojke, uzgaja ih za misijsku djelatnost unizonističku (za slijednje), podupire duhovne vježbe, vrši molitve za svećeničku zvanju, te ispravlja blagoslov Božji za rad oko jeđinstva vjere. Kongregacija prima djevojke katoličke vjeropunjivosti, koje će telesi postati redovnicama, pa im daje znanstvenu praktičnu izobrazbu za razne svrhe svog reda. Sestre sv. Cirila i Metoda imaju do sada 3 vlastne redovničke kuće, s uz to vode kao domaćice tri druge zavoda: »Slovanov« u Velehradu, »Slovenske Kolege« u Brnu i pensionat »Caritas« u Pragu. U Brnu imaju sestre svoju redovničku gimnaziju, te pensionat za svoju redovničku omiladnicu. Kako se vidi, čest su zavodi u svetu i za svetu slijednje, imajući ne samo avio Velehradu s unizonističkim kongresima, papinski orientalni zavod u Velehradu, nego i sestre sv. Cirila i Metoda.

KONGREGACIJA SESTARA SV. CIRILA I METODA.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Među članovima pređe ima 98 doktora, od kojih su 34 doktora medicince, a ostali su doktori teologije i kemije. Više od 1000 braće ima diplomu za vrijeđenje bolničarske, radiolektričke, teknološke i deinfekcijske službe.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Tko bi mogao nabrojati svu onajherbovnu dobročinstva, koja su članovi ovoga reda kršćanske ljubavi i misijalne postaje. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

O jednom prijevodu

NASLJEDUJ KRISTA

Dragocjena knjižica Tome Kempenca »Nasljeduju Krista« prevedena je govorito na sve svjetske jezike. Poznato nam je da je kod nas, u hrvatskoj književnosti, upravo prijevodom ove knjižice Marko Marulić započeo novu epohu (francuske) prijevoda iz stranih književnosti. To su njegove »Stopi Kristove«.

Glasovit je pjesnički prijevod ove knjižice, koji je izvrsno slavljen francuski tragik Corneille (Kornej). U Uvodu svoga prijevoda pjesnik veli, da ne treba tražiti u njegovu prijevodu pjesnički slijek i krasotu, već jednostavnu istinu. Previdio je stihovima natu, da bi stihovi bili izključljivi za pamćenje.

Clinic H. što dobra, ned rađaju početke, Svi o meni šute, Tebi hvale mnoge. Neka jedino glasom dleži zemlja cijela, Prezreviš moj posao, diku Tvojim.

Bože, Svi o meni šute, Tebi hvale mnoge. Neka jedino glasom dleži zemlja cijela, Tek da bolje pe njemu Tebi časti.

Steti Duh od njega svu imao slavu, Ni tri dan od nje nema ne pa na glavu. Svojko, tko hoće, i na moje oči posvjatali mira, što mi stih ga toči.

U SLUŽBI ONIH, KOJI SU NAJPOZORENIJI.

— Red Milordine braće, koji je 1537. g. utemeljio sv. Ivan od Boga, ima svrhu, da poslužuje bolesnicima i u svu svrhu, da podržaje bolesnicu i u svu svrhu, da podrži i usdržava bolesnicu. Ovaj red je utemeljen u one braće, kada su država nije brinula za bolesnike, i kada su ovih bili prepunstili sami sebi. Kršćanica ljubav nije mogla slediti bijedu i zapuštenost, onih, koji su na potrebljaj pomoći, pa je sv. Ivan od Boga utemeljio red braće, koji su čitav svoj život posvetili njeci bolesnicima. Kako međutim u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Među članovima pređe 1000 doktora medicince, a ostali su doktori teologije i kemije. Više od 1000 braće ima diplomu za vrijeđenje bolničarske, radiolektričke, teknološke i deinfekcijske službe.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.

Red Milordine braće danas broji 17 provincija, četiri podprovincije i mnogo drugih meniških i misijalnih postaja. U redu imaju 3000 članova, od kojih je nešto maleni broj svedenci, dok su ostali samo braća. Ovi svedenci u to doba nije bilo javnih bolnica, to je redi radi tega stavljenje bilo u zadatku, da podiže i uzdržava bolnice.